

Love fra den allersejeste Tid, i den Grad have forandret Amtmandsstillingen, at der allerede der maatte være en Dpfordring, en indtrængende Dpfordring for den høje Regering til ikke at tøve med at tage det Spørgsmaal under virkelig alvorlig Overveelse. Jeg skal i saa Henseende blot eksempelvis minde de ærede Medlemmer om den nye Lov om Kjøbstædernes kommunale Forsatning, om Bærnepligtloven af 1869, hvilken sidste Lov forandrer Amtmændenes tidligere Forretninger paa Sessioneerne i en meget væsentlig Grad, endvidere om den nye Lov, som heller ikke er af meget gammel Dato, og som har havt en lignende Virkning. Allerede hele denne nye Lovgivning har medført saamange væsentlige Forandringer i Amtmændenes Forretninger, at det maatte opfordre til at tage denne hele Sag under Behandling, og der maa være dobbelt Anledning dertil, naar det samtidig fra alle Sider erkendes, at den nye Retsorganisation, som vi haabe ikke maa lade ret længe vente paa sig, i et endnu større Omfang maa medføre en Forandring; der er altsaa Dpfordring nok til ikke at opsætte de til en saadan Omordning fornødne Forarbejder. Jeg nævnte for en Del Sager, jeg for mit Bedkommende kunde ønske, at Regeringen vilde overlade til Amtmændene. Jeg kan supplere den Række af Forretninger, jeg da nævnte, med adskillige endnu. Der er en Mængde Dispensationer, f. Ex. fra Byggeloven, Dispensationer fra Næringsloven — hvis man ikke overhovedet kommer rent bort fra dem, hvad jeg vilde ønske, idetmindste for den største Dels Bedkommende — det er altsammen den Slags Ting, som det forekommer mig meget naturligere at henlægge til de overordnede lokale Autoriteter end til den egentlige Centralbestyrelse. Endvidere er der et ikke ubetydeligt Arbejde, som Ministeren har, den store Mængde Bevillinger, de noksom omtalte Rentebevillinger; det er dog et Arbejde, han nok uden Nisfio kunde betro Amtmændene. Der undgaas da i alt Fald et meget betydeligt Skriveri fra Amtskontorene, thi disse maa nu afgive Erklæring over hver enkelt Ansøgning, Erklæringer, som vistnok ikke ere fornødne, da den høitærede Minister selv har

indrømmet forleden Dag, at det var en fast Regel, at ikke en eneste Ansøgning blev afslaaet. Den høitærede Minister reiste en stærk Indsigelse mod det, jeg havde bemærket til Forklaring af Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 16. — Jeg maa dog tillade mig, i Modsetning til hvad den høitærede Minister bemærkede, at ytre, at naar jeg har sat de regelmæssige Gager for Assistenterne under Vandbygningsdirektøren til 1,000 Rd., er det ikke Noget, jeg har grebet ud af Luften eller selv har opfundet; men det er Regeringens egne Sætser i Motiverne til det Lovforslag, der ifjor blev forelagt. Der siger Regeringen selv, at den anser det for at være en passende Løn for den Slags Funktionærer, og gjør Beregningen derefter. Nu siger den ærede Minister, at der blandt disse Assisterter ere Folk, der have været ansatte i en Række af Aar, og som derfor have billigt Krav paa at faa en Forøgelse af deres Løn. Ja, det kan jeg for mit Bedkommende finde fuldkommen rigtigt og billigt, men saa er det naturlige Sted til at søge en saadan Forhøielse Finantsloven og ikke her Lønningsloven, som kun skal give Regler for det ganske Ordinære, medens derimod Finantsloven kan tilstede saadanne Afvigelser fra de gjældende Love, og jeg betvivler heller ikke, at en saadan Forøgelse af Lønnen for en eller flere Assisterter, som Billighed i den Grad vilde tale for, ikke vilde møde Modstand under Finantslovens Behandling her i Salen; men jeg holder for, at paa en Lov som den foreliggende, der skal give Regler for de ordinære Forhold, kan efter de af Regeringen selv opstillede Sætser et større Medhjælpsbeløb end 4,000 Rd. ikke anses for nødvendigt. Den ærede Minister var ogsaa meget imod den af os foreslåede Nedsættelse af Vandbygningsdirektørens og den grønlandste Handels Direktørs Maximumsgage. Jeg maa gjentage, hvad jeg ikke tror, at jeg glemte at sige, da jeg første Gang havde Ordet, at der selvfølgelig ikke fra Udvalgets Side i mindste Maade er tænkt paa at berøre de nuværende Embedsmænd det Allermindste af, hvad de nu have; men naar Spørgsmaalet er om at normere faste Gager